

[Aksel Larsen.]

Punkt paa Dagsordenen, at saa den Minister, det da drejer sig om, vil følge den samme udmærkede Praksis og redegøre for, hvorfor det har skullet tage endnu længere Tid at faa Lovforslag fremsatte fra vor Side sat paa Dagsordenen.

Hvad angaar det foreliggende Lovforslag, kan jeg kun sige, at det forekommer mig at danne et udmærket Grundlag for en Drøftelse af, hvorledes Radiospredningen bør organiseres, og hvis man ønsker dette yderligere bevist, saa behøver man kun at lægge Mærke til, at bl. a. Socialdemokratiet er Modstander af det. Naar Socialdemokratiet er Modstander af et Forslag, saa er det derigennem dokumenteret, at det er et ret demokratisk Forslag, ellers vilde Socialdemokratiet ikke sætte sig imod det. Det er i den Henseende typisk, at Socialdemokratiet og Ministeren kunde tænke sig en Ændring saaledes, at det blev Rigsdagen, der ene kom til at bestemme.

Nu er det ganske vist saadan, at hvis man gennemførte den Ordning i denne Samling, vilde man selvfølgelig gøre Regning uden Vært, fordi denne Rigsdag ikke sidder evigt, og de nuværende fire store Partier bliver ikke evigt ved at være de fire store Partier, saa Regnestykket kom ikke til at gaa op. Men Beregningen var ellers utvivlsomt den, at de fire Partier, der pr. Rigsdag besætter fire Poster i Radio-raadet nu, og som efter Ministerens Mening i Fremtiden skulde besætte otte, og som i Øjeblikket har Monopol paa samtlige Udvalg, der nedsættes her i Rigsdagen, Tanken var, at disse fire Partier ogsaa skulde have Monopol paa at fortsætte den hyggelige Ensretning af Radiofonien, som er i saa udmærket Gænge, en Ensretning, hvor der ved Tilrettelæggelse af de sparsomme politiske Foredrag først og fremmest tages Hensyn til Regeringen og dernæst Hensyn til samtlige politiske Opfattelser, herunder den nationalsocialistiske, men kun ikke til den kommunistiske. Jeg forstaaer godt, at man fra Regeringshold er saa tilfreds med denne Ordning, og at man frygter for, at der kan komme Forstyrrelse ind, hvis direkte Lyttervalg bliver gennemført. Men Det kommunistiske Parti understøtter i hvert Fald med al den Styrke, vi er i Besiddelse af, Kravet om direkte Valg af Radio-

ledelsen, og vi finder, at dette Forslag fra Retsforbundet i hvert Fald danner et brugbart Grundlag for, hvorledes et saadant Lyttervalg kunde organiseres. Vi kan derfor for vort Vedkommende for en Gangs Skyld tilsige et Forslag fremsat fra den Side villig Behandling. Ganske vist er det efter de her fremsatte Udtalelser allerede klart, at Behandlingen fra Tingets Flertals Side ikke bliver villig, at Tingets Flertal og Regeringen vil gøre alt for at forhindre saadan noget som det her foreslaede i at gaa igennem. Men saa kan vi da i det mindste trøste os med, at dette yderligere, bl. a. overfor Radiolytterne, vil dokumentere, hvor lidt det nuværende Styre har med Demokrati og Folkestyre at gøre, og dermed er der jo allerede vundet noget.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Avel Dam): Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ret i, at de fire Aars Valgperiode, ligesom for Resten ogsaa Antallet 15 i Radioraadet, ikke er noget, vi har fundet paa ud fra vore Principper, nej, det er noget, som vi har ladet blive staaende for ikke at foreslaa for mange Ændringer og for at faa Debatten til at samle sig om det, som forekommer os har Hovedinteressen. Paa et væsentligt Punkt gav det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch os Medhold, nemlig i dette, at det er urimeligt, at man skal melde sig ind i en eller anden Forening og betale Kontingent dør for overhovedet at faa Lov til at stemme ved Lyttervalgene. Vi er altsaa enige paa dette Punkt.

At Lytternes Antal nu er blevet saa stort, at det med en vis Ret kan siges at være hele Folket, der er interesseret i Lytterinstitutionen, er jo ogsaa rigtigt, men derfor vil vi for vort Vedkommende aldeles ikke drage den Slutning, at saa er Rigsdagen eller den øvrige Lovgivningsmagt den rette Faktor til at ordne dette aandelige Anliggende, saa lidt som vi ønsker, at Pressen skulde være under Rigsdagens eller rigsdagsvalgte Diktatorers eller Censurers Administration. Det er netop af Interesse for Aandslivets Frihed, at vi har fremsat dette Lovforslag, og det undrer mig at se, hvor ringe Forstaaelse der er selv blandt Lovgivere for, hvad virkeligt Folkestyre vil sige; de har den dybeste Mistillid til Folkets Evne til at raade i dets egne Anliggender.